

El pont Llarg

PATRIMONI CIUTADÀ Tot i el nom de pont, aquesta obra d'enginyeria és un aqüeducte que serveix per fer arribar aigua a una part important del regadiu de la Sèquia al nord de la ciutat, a la zona del Poal. Està enganxat al camí de Joncadella i als accessos de la ronda de Manresa i de l'eix Transversal, en una zona agrària. Molts manresans el coneixen perquè des de fa uns anys s'hi organitza un pessebre vivent.

Foto: Francesc Rubí
Es un aqüeducte de 230 m de longitud que salva el desnivell provocat per la riera del Poal. Consta de 33 arcs -alguns dels quals tapiats- i és força estret -entre 60 i 70 cm. El traçat és força irregular, amb dos girs d'angles oberts cap a ponent. Els arcs són de mig punt, fets amb una sola filada de dovelles amples i curtes. L'aparell constructiu, amb carreus més o menys devastats d'un color rogenc, és força irregular i amb nombroses reparacions. S'observa clarament un tram sobrealçat, de mig metre aproximadament, que permet pensar que, quan es va construir, el caixer de l'aqüeducte devia estar pocs centímetres per damunt dels arcs. La part sobrealçada és feta amb un tipus de pedra diferent, de color beix. A la part superior es conserven els blocs de pedra del caixer, actualment encimentats per la cara interior. L'acusada estretor de l'aqüeducte fa que sigui una construcció força fràgil, amb tendència a inclinar-se cap a llevant. Per això, en el tram final ha estat reforçada amb diversos contraforts. Adossat a la part inicial hi ha un abeurador de forma semicircular que s'ha conservat de manera testimonial al nivell del paviment.

Cal remarcar que l'antic camí ral de Cardona passava per aquest mateix indret. Històricament, no és gaire clara la cronologia del pont, vinculat a la partida de regadiu de Mas d'en Pla. Sembla que és una obra del principi del segle XVIII o potser anterior. La seva construcció va permetre l'ampliació d'una zona de regadiu més enllà del torrent del Poal i al nord del turó del Puigberenguer. Aquest aqüeducte forma part del catàleg perquè és un element singular, de gran valor arquitectònic i històric, que s'ha de mantenir íntegrament, tot respectant-ne les característiques i els elements que el componen.

PER SABER-NE MÉS:

- PIÑERO, Jordi (2010), "La Sèquia de Manresa. Estudi històric i documentació del patrimoni associat a un canal d'origen medieval", estudi inèdit per a l'Ajuntament de Manresa, Manresa.